

## 3. Lutu hnadu

Wone kladu

Na ſo ſ jeho połnoſcze.

Wón ju dawa

Zim bjes prawa;

Kiz je ſlubił, ſwérny je.

## 4. Wuproſchene

Ssu psches jene

K jehnječowej wjecžeri;

Nihdže njeje

Žadyn ſ njeje

Wusankjeny we hněwi.

## 5. Kchwataj k njemu,

Daj ſo jemu,

Wsmi ſej ſuknju kralowſku,

Kotraž ſebi

Rjenje debi

Dzecži Bože ſ prawdoſcžu.

## 6. Tu ma wéra

Połnoſcž měra,

Kiz ſwét dawacž njemóže.

Bójce, sprózni,

Ssem, ſo mózni

Dostanjecze dobycze!

## 127.

(N. 14./3. 1867.)

Hlóš: Ach wostań pschi naš ſ hnadu.

Wém, ſo ſym wumoženy

We mojim Jeſuſu;

Wém, ſo ſym pschinježeny

Se ſmijercze k žiwenju.

## 2. Wém, ſo ſym wotdželeny

Wot ſleho Sodoma;

Wém, ſo ſym ſpokojeny

A ſo mam Jeſuſa.

## 3. Wém, ſo ſym nětk ſam jeho

Po czele, po duschi.

Wot kubla najwyschſcheho

Wém to, ſo ſkuscha mi.

## 128.

(N. W haprleji 1872.)

Hlóš: Schtóž Bohu wjerſhnemu ſo podba.

We njebjefach ſym ſapiſaný,  
Ja ſbóžne džecžo Bože ſym,  
A njebudu won wuftorkaný  
Se ſwojim hréchom wotmytym.  
Wém, ſo wot wſchego ſpocžatka  
Sym wufwoleny psches Khrysta.2. Krej jehnječowa ſapiſala  
Mje je do knihow žiwenja,  
Mi psches nju je ſo hnada ſtała  
A wumóženje ſ poklecža.  
Schto ſkorži hiſchcze wutroba?  
Ja prawo mam na njebjef a.3. Hacž w knihach ſmijercze ſapiſane  
Tež wſchitke moje hréchi ſu,  
Dha tola na nje ſpominane  
Bycž njedýrbi niz tam a tu.  
Mam město w knihach žiwenja  
A wježelu ſo džecžatſtwā.4. Na Jeſuſa chzu wumrjecž radu,  
Troscht mam we jeho ſaſkuzbi,  
Wón k ſebi wſacž mje budže ſ hnady  
A dowjescž k wěcznej ſbóžnoſcži,  
K tej wulkej Bożej wjecžeri,  
Sa fotruž mje ſej wufwoli.5. Wot ſpocžatka ſym wufwoleny,  
Tón troscht mi nichtón njerubi,  
Pſches Khrysta ſ hnady wumóženy  
Ssym, kaž ja wérju jeho krwi.  
Ja ſbóžne woteńdženje mam,  
Na Khrysta běh ſwój dokonjam.

## 129.

(N. 14./3. 1867.)

(Narodny džen.)

Hlóš: Dale dži, Zion, w ſwětli dale dži.

Wježel ſo! Wježel ſo!

Wyſkaj duscha wumyta!

Wodate ſu twoje winy,

6\*